

Amador Garrell, grafismes

Exposició i catàleg

Comissariat/disseny

Amador Garrell i Garcia
Vicenç Viaplana i Mula

Coordinació

Maria Permanyer i Bastardes

Museu de Granollers, 2001, 128 pàg.

Ressenya

Miquel Llach i Mas

Grafista

Una sala buida i a les fosques; només un petit llum molt puntual il·lumina el terra negre de pissarra. Hi descobreixes una forma, un símbol: és una marca, la de Gràfiques Garrell, la imatge utilitzada per a l'exposició «Amador Garrell, grafismes», que el Museu de Granollers ha produït i realitzat dins el certamen de la Primavera del Disseny aquest 2001.

Dues grans pantalles de vuit per dos metres cadascuna, col·locades en angle de 90°, comencen a projectar unes imatges que es van desdoblant fins a vuit vegades, d'una manera aleatòria. Una al costat de l'altra, centren la nostra mirada.

Aquestes imatges són cartells, marques, logotips, il·lustracions..., una petita selecció de trenta peces de l'extensa obra d'Amador Garrell, que desdobrades en repeticions i detalls arriben a esdevenir més de tres-centes imatges.

Amb la utilització d'aquesta tècnica, molt publicitària, es creen unes sanefes impactants i espectaculars.

Veure el logotip de la Cobla Canigó repetit vuit vegades, una al costat de l'altra, no només et fa veure el dibuix del músic tocant la tenora sinó que et fa imaginar la cobla sencera. Però el més interessant és que la projecció, a través dels detalls destacats, ajuda a aprofundir i a redescobrir l'obra i el talent d'Amador Garrell. L'habilitat pel dibuix, el traç, la composició, els positius i negatius, la combinació de colors i la utilització de la tipografia són explicats a través de la seva obra i ens ajuden a entendre com les construïa. Ens fan veure que tot té un perquè, que les coses no es fan perquè sí, ni són fruit de la casualitat, que darrere cada logotip, cartell o catàleg hi ha tota una disciplina i, en el seu cas, una aportació creativa molt destacada i interessant.

Logotip per a elements d'autopromoció de Gràfiques Garrell, 1968.

Tot i que la seva obra reflecteix d'una manera molt evident una època determinada, a l'exposició se li dona un tractament modern i actual. Però no només és aquest tractament el que reflecteix un aire de modernitat; molts dels logotips d'Amador Garrell són encara plenament vigents a la nostra ciutat. No semblen dissenyats fa quaranta anys, resisteixen bé el pas del temps i de les modes i són un referent i un segell de qualitat per a tots nosaltres.

Sota aquesta ràfega d'imatges hi ha un excel·lent coixí musical, una selecció de peces de jazz i de melodies americanes: una altra de les passions d'Amador Garrell que també va saber cultivar amb gran sensibilitat.

Paral·lelament, en un costat lateral de la sala, una altra pantalla de dos per dos metres ens mostra un vídeo de curta durada, de forma contínua, on es recullen imatges de la trajectòria de Garrell. Una veu en *off* relata els textos

que quatre dissenyadors gràfics han escrit per al catàleg. El vídeo acaba amb unes imatges d'Amador Garrell ja gran, amb cara de murri, que diu: «A mi, com a l'Snoopy, m'hauria agradat ser aviador de la primera guerra mundial». La frase és tota una declaració de principis. Un toc d'humor que ens mostra una mica el seu esperit jove.

L'exposició es complementa amb un catàleg d'unes cent pàgines, on trobem quatre articles, escrits per sengles professionals del disseny: «L'Amador Garrell i Soto, gràfic i topogràfic», a càrrec de Daniel Giralt Miracle; «Carta a un mestre desconegut», a càrrec de Quim Larrea; «Amador Garrell, grafismes oberts», a càrrec de Vicenç Viaplana, i, finalment, «D'una certa complicitat emocional», a càrrec del seu fill, també grafista, Amador Garrell i Garcia. Són textos que aprofundeixen en diferents aspectes de la vida i l'obra d'Amador Garrell, il·lustrats amb les imatges a les quals fan referència. A continuació, el catàleg fa un repàs dels seus grafismes, amb un centenar de reproduccions en color. Algunes imatges compten amb un breu comentari: una lectura lliure i descontextualitzada de dissenyadors reconeguts del país. I, finalment, les traduccions dels textos al castellà i a l'anglès.

En aquesta obra, trobem una part important del que va ser i, de fet, és —tal com es diu a la presentació— tot un mestre per a les noves generacions. Amador Garrell va anar més enllà, va ser més que un estricte grafista: va esdevenir tot un artista del que avui anomenem *disseny*. En paraules de

Daniel Giralt-Miracle, el seu treball d'impressor —igual que van fer el seu pare i el seu avi— el va entendre com un compromís amb la cultura, com una eina ètica i estètica al servei de la societat més immediata. Aquest plantejament revalorava, si cal, la seva obra.

Per a aquells que encara no coneixen Amador Garrell, la descoberta del seu treball esdevé sorprenent. Com ho ha estat per a Quim Larrea que davant d'un compendi de fotocòpies de la seva obra manifestà: «l'àmplia formulació gràfica de la seva obra desconcerta. Garrell permet abordar un mateix tema amb una frescor aclaparadora». I és així. I ho fa a partir d'un gran coneixement de la tècnica i d'un estil molt marcat.

Les seves composicions, aparentment simples, no són fruit de l'atzar; la tècnica i els elements que hi apareixen estan pensats, perfectament calculats. I, a la suma de tots aquests coneixements tècnics, cal afegir-hi, tal com diu Vicenç Viaplana, un altre factor decisiu: «la necessitat de canviar, encara que fos sobre el paper imprès, la realitat que l'envoltava, la dura realitat d'una postguerra llarga i trista». Amador Garrell va lluitar per superar l'ofec d'aquella època en contacte amb allò que passava i es feia a fora del nostre país.

Des de la complicitat amb què ho diu el seu fill Amador Garrell i Garcia, m'afegeixo a convidar tothom a conèixer, a redescobrir el «petit tresor ple de petites joies» que amaga l'obra d'aquest granollerí il·lustre que s'ha guanyat un lloc en la història del grafisme a Catalunya.